

Co to znaczy: *Jestem zakażony HIV?*

Właśnie otrzymałeś dodatni wynik testu Western blot, co znaczy że jesteś zakażony HIV (ale wcale nie oznacza, że jesteś chory na AIDS).

To, że wiesz o tym, że jesteś zakażony HIV daje Ci możliwość kontrolowania sytuacji. Dzięki temu, że wiesz, możesz monitorować przebieg zakażenia, zwolnić jego postęp i zapobiec wystąpieniu chorób związanych z infekcją HIV. Możesz także uchronić przed zakażeniem Twoją partnerkę/partnera seksualnego. Możesz mieć zdrowe dzieci. Ale żeby kontrolować sytuację musisz też trochę wiedzieć o HIV i AIDS.

Układ immunologiczny (odpornościowy) pomaga zachować zdrowie dzięki rozpoznawaniu i niszczeniu atakujących organizm drobnoustrojów chorobotwórczych, takich jak wirusy, bakterie, pierwotniaki.

Wirus HIV atakuje właśnie układ immunologiczny osoby seropozytywnej, powodując stopniowe jego upośledzenie i w końcu utratę zdolności do walki z niektórymi zakażeniami (infekcjami oportunistycznymi) lub nowotworami. Infekcje oportunistyczne to takie, które zagrażają osobom z osłabioną przez HIV odpornością, a nie są groźne dla osób niezakażonych, mających sprawny układ immunologiczny.

Uszkodzenie układu immunologicznego przez wirus HIV odbywa się zwykle powoli. U większości osób trwa to około 10 lat. U niewielkiej grupy osób może to nastąpić znacznie szybciej, w ciągu kilku lat. Także u niewielkiego odsetka osób zakażonych może nie dojść do zniszczenia układu odpornościowego przez 10 – 15 lat lub dłużej.

Istniejące obecnie leczenie antyretrowirusowe zmienia przebieg zakażenia, pozwalając na uniknięcie pojawienia się chorób i nowotworów związanych z zakażeniem HIV (czyli AIDS), a rozpoczęte u osób z zaawansowanym już zakażeniem pozwala na odtworzenie funkcji układu immunologicznego.

Osoba zakażona HIV powinna regularnie kontrolować najważniejsze parametry, którymi są:

- liczbę komórek CD4 oraz
- poziom wirerii (ładunek wirusa) we krwi obwodowej.

Komórki CD4 są pewnym rodzajem krwinek białych (limfocytów). Osoby ze sprawnym układem odpornościowym mają zwykle więcej, niż 500 tych komórek w mikrolitrze - μl (milimetrze sześciennym - mm^3) krwi. Obniżenie się ich liczby poniżej 200/ μl zapowiada ryzyko wystąpienia poważnych infekcji oportunistycznych.

Wiremia (ładunek wirusa) pozwala na określenie ilości wirusa krążącego we krwi, którą mierzy się liczbą kopii RNA wirusa HIV w mililitrze krwi obwodowej. Wiadomo już, iż im więcej wirusa we krwi, tym większe ryzyko szybkiego zniszczenia układu immunologicznego, czyli obniżenia się liczby komórek CD4. Leki antyretrowirusowe zmniejszają ilość wirusa poprzez hamowanie jego namnażania się w organizmie. Istniejące obecnie testy pozwalają na wykrycie we krwi już 50 i więcej kopii RNA HIV we krwi. Tak niski poziom wirerii – poniżej 50 kopii RNA HIV/ μl , czyli poniżej granicy wykrywalności – wiąże się z najlepszym z możliwych przebiegiem zakażenia. Wyższe poziomy od około 30 000 kopii (u kobiet) i 60 000

kopii RNA HIV/μl (u mężczyzn) do kilku milionów zapowiadają szybszy postęp zakażenia i szybszy spadek liczby komórek CD4.

Leczenie antyretrowirusowe

W przypadku większości chorób leczenie rozpoczyna się po wystąpieniu ich objawów. Z HIV jest inaczej. Wirus niszczy układ immunologiczny od samego początku zakażenia. Dlatego także osoba zakażona HIV, która czuje się świetnie, powinna również kontrolować stan układu immunologicznego. Dzięki temu możliwe jest rozpoczęcie leczenia zanim pojawią się pierwsze choroby związane z zakażeniem.

Wiele osób obawia się terapii antyretrowirusowej. Niektórzy boją się rozpoczęcia leczenia, które będzie musiało być kontynuowane do końca życia. Inni, uważając obecnie dostępne leki za niedoskonałe, chcieliby poczekać, aż pojawią się nowe, bardziej doskonałe. Jednakże nie wiadomo, kiedy te „doskonałe” leki pojawią się naprawdę. Wiadomo natomiast, co może spotkać osobę zakażoną HIV, która leczona nie jest.

Celem leczenia antyretrowirusowego jest spowolnienie postępu zakażenia HIV. Dzięki leczeniu można przecież doczekać pojawienia się bardziej doskonałych leków. Zbyt duże opóźnianie rozpoczęcia terapii może tę szansę przekreślić.

System opieki nad osobami zakażonymi HIV w Polsce

Opieka nad osobami zakażonymi HIV sprawowana jest w 10 ośrodkach. Ich listę, adresy, numery telefonów można znaleźć na tej stronie internetowej. W większości znajdują się przy Klinikach Chorób Zakaźnych Akademii Medycznych.

Nie jest to system najwygodniejszy dla pacjentów. Ale ma mimo wszystko ogromną zaletę: leczeniem osób zakażonych HIV zajmują się osoby wyspecjalizowane w tym zakresie. Zakażeniu HIV towarzyszą inne choroby lub choroby przebiegające inaczej, niż te same choroby u osób ze sprawnym układem immunologicznym, inaczej nawet, niż u osób z osłabioną odpornością z innych przyczyn (u osób leczonych lekami immunosupresyjnymi z powodu chorób nowotworowych czy u osób, których układ immunologiczny osłabiany jest celowo, by nie odrzucił przeszczepionego narządu). Samo leczenie antyretrowirusowe staje się także coraz obszerniejszą gałęzią wiedzy medycznej. Przybywa nowych leków, a to powoduje konieczność znajomości interakcji między samymi lekami antyretrowirusowymi, interakcji między tą grupą leków a innymi stosowanymi z innych przyczyn u osób zakażonych HIV.

Wszystko to powoduje, iż polski system opieki nad osobami zakażonymi HIV gwarantuje, iż opiekę te sprawują specjaliści w tej coraz bardziej skomplikowanej dziedzinie medycyny, jaką jest zakażenie HIV.